

230423 Leerdienst zondag 30-31 Is er dan geen timmerman, die de sleutel maken kan?

<https://youtu.be/tOc2w-3bg4Q>

Vanmiddag gaat het over de toegang tot Engeland. Het land waar engelen wonen, waar God troont. Dat oude kinderliedje: witte zwanen, zwarte zwanen gaat daarover. Het is geen dichterlijke vrijheid of een technische oplossing om over een timmerman die sleutel maken kan te spreken. Want het gaat hier om de zoon van Jozef Timmerman, zelf opgeleid tot timmerman. Hij is de enige die de sleutel maken kan. Is er dan geen timmerman die de sleutel maken kan?

Over doorgaan, binnengaan, over sleutels daar gaat het in dit gedeelte van de catechismus ook. De catechismus noemt twee sleutels: het evangelie en de avondmaal. Toch gaat het om één sleutel. De kruissleutel. Het kruis van Jezus opent de deur naar de hemel, zijn opstanding en hemelvaart getuigen van een open hemel. Ja je mag mee naar Engeland. Jezus is de sleutel. Hij is de timmerman die door zich op het hout te laten timmeren de sleutel heeft gemaakt.

Ja je bent welkom als je geloof hecht van Jezus. In het Woord ontmoet je Jezus. Hij steekt zijn hand uit, Hij zegt laat mij binnen. Hoe? Gods Geest werkt in ons. Ontsluit – hoor je dat woord, dan hoor je toch de sleutel kraken in dat slot dat zolang gesloten was – De Geest ontsluit ons hart. De Geest maakt je hart tot een deur naar de hemel, omdat Hij er zelf woont. God komt in jou wonen.

Dat betekent ook dat Hij ons van binnenuit kent, met al onze tegenwerpingen, met onze vergeetachtigheid als het om Gods beloften gaat. Telkens opnieuw moet de Geest op ons inpraten. Daarom geeft Hij de sacramenten. Niet als sleutel van een extra slot, eerder als reservesleutel. Voor als je het even kwijt bent. *Ik heb dat thuis vaak. In mijn onnadenkendheid leg ik de sleutels van mij af en dan paniek als ik wegga. Waar liggen ze? Als ik ze niet vind, pak ik de reserve sleutel mee. Dan kan ik straks toch binnenkomen.*

De Heilige Geest zorgt dat Jezus zich manifesteert in het leven van de gelovige. Hoe klein, hoe gebrekkig ook: het is genoeg, je mag doorgaan. Geloof is zichtbaar uit wat je doet. Horen en doen. Dus ook ongeloof is zichtbaar. Zichtbaar ongelooft hoort niet aan de tafel van de Heer. Als je het werk van de timmerman minacht, als je de herstelde sleutel niet denkt nodig te hebben, dan volgt uitsluiting. Juist om tot bekering te bewerken. De catechismus neemt het avondmaal als uitgangspunt. In een woorddienst kun je heel passief zitten, maar in het avondmaal ben je actief. Je zegt dan : ik hoor bij de Heer. Als je leven iets anders zegt, dan is dat vloeken in de kerk.

Daarom stelt JC de tucht in. Niet als een taak voorbehouden aan de enkeling. Die sleutel wordt in handen van de hele christelijke gemeenschap gelegd. Het is niet iets specifiek voor het ambt. Ieder moet elkaar aanspreken en aansporen. Het doel is mensen terugbrengen bij God. Dus niet: kerkenraad doe daar iets aan. Nee, stap zelf op die broeder of zuster af die je ziet afdwalen. Niemand hoeft het te weten en heeft je missie succes: dan is het feest in de hemel. Daarom gaat het gebed altijd vooraf aan het gesprek. Je gaat nooit alleen, maar altijd met Hem.

Maar door te zwijgen kun je meewerken aan het vallen van een ander.. Op de vraag 'ben ik mijn broers hoeder?', past maar één antwoord: 'ja dat ben je!'

Het doel van de tucht is je terugbrengen bij God. Het gaat niet om jurisprudentie. Twee mensen kunnen op hetzelfde punt in hun leven staan, de één onderweg naar Christus de ander op weg bij hem vandaan.

Dezelfde zonde, maar een heel ander oordeel is nodig. Altijd zal je je moeten afvragen: helpt dit de ander weer bij Christus te brengen.

Niet de scherpe regels van een wet, maar de milde en liefdevolle armen zijn bepalend. De Timmerman heeft de sleutel gemaakt! Dan is het eind van het liedje: laat doorgaan, laat doorgaan, wie achter is, zal voorgaan.

Amen

Gemeentebespreking

Hoe ziet een gezonde manier van tucht er volgens jou uit?

Welke vormen van tucht kunnen we het beste gebruiken?

Wanneer laat jij je aanspreken?